

ændringsforslag end det, der i forvejen fremgår f.eks. af funktionærloven?

Kl. 10.45

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren og håber selvfølgelig, at spørgsmålet bliver besvaret her fra talerstolen, så svaret kan indgå i det retsgrundlag, vi har fremover på området: Er denne bestemmelse anderledes end det, der allerede gælder for rådgiverfunktionen eller den ret, der er til at tage kontakt til ens faglige organisation og tillidsrepræsentanten i henhold til funktionærloven? Er der mere i det her?

Jeg kunne også godt tænke mig, at ministeren forholdt sig til lige præcis ændringsforslagets forhold til de overenskomster, hvori det tydeligt skrives, at tillidsrepræsentanten medvirker og deltager i tilrettelæggelsen af arbejdstiden. Er konsekvensen af ændringsforslaget ikke kun, at der opstår situationer, hvor tillidsrepræsentanten ikke deltager i visse dele af tilrettelæggelsen af arbejdstiden? Er det ikke tilfældet? Det må der kunne svares ganske klart på.

Så har der også været rejst et andet problem i forbindelse med ændringsforslaget. Hvis en arbejdsgiver føler sig forpligtet over for en overenskomst, hvori der står, at tillidsrepræsentanten i alle situationer deltager i tilrettelæggelsen af arbejdstiden, er arbejdsgiveren så efter lovforslagets vedtagelse – hvor der altså indgås individuelle aftaler mellem en lønmodtager og en arbejdsgiver – berettiget til at medtage tillidsrepræsentanten ved sådanne drøftelser?

Jeg synes, at de to forhold er væsentlige at få frem her fra talerstolen, så der er klarhed over konsekvensen af lovforslaget. Men lad mig nøjes med det i denne omgang, for debatten vedrører primært ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes, hr. Jan Petersen skulle blive enig med sig selv om, hvorvidt hr. Jan Petersen mener, at der er tale om et ændringsforslag, der har betydning, eller et ændringsforslag, der ikke har betydning. Man kan ikke først gå herop og sige, at der er tale om et langt tilbagetog fra ministerens side i denne sag – underforstået at der virkelig er sket ændringer af væsentlig betydning undervejs, at man virkelig har bøjet sig for et pres – og derefter totalt negligere betydningen af ændringsforslaget.

Så må jeg spørge hr. Jan Petersen, om det ikke er korrekt, at Socialdemokratiet under de debatter, vi tidligere har haft om dette lovforslag, net-

op gang på gang har efterlyst en sikkerhed for, at man har mulighed for at tage en tillidsrepræsentant med, og at dette ændringsforslag er udtryk for, at hvis der overhovedet var tvivl – hvad jeg nu ikke mener der var – er der i hvert fald ikke længere nogen tvivl om, at man har mulighed for at tage en rådgiver med, netop som Socialdemokratiet ønskede.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Jeg må selvfølgelig kvittere for, at Socialdemokratiet for første gang i 14 timers debat erkender, at regeringen har flyttet sig og har lyttet. Det er da positivt.

Men efterfølgende siger Socialdemokratiets ordfører: Vi kan ikke bruge denne tillidsmand til noget..! Samtidig med at man flere gange har råbt, at han skal komme med. Så bliver jeg nødt til at sige, at det er jo pudsigt, at under andenbehandlingen spurgte fru Pernille Blach Hansen, hr. Carsten Hansen og fru Sophie Hæstorp Andersen: Hvorfor kan vi ikke få en tillidsmand med i det her? På daværende tidspunkt var svaret: Når det er en frivillig aftale, vil lønmodtageren til enhver tid kunne sige: Jeg forlanger at få min tillidsmand med, hvis vi skal tale mere om det.

Efter at vi havde haft debatten, har vi lyttet, vi har imødekommet, og nu har vi sagt, at hvis det er sådan, at man gerne vil have en rådgiver med, jamen så skal den mulighed være der. Hvordan kan det være, at Socialdemokratiet har så ondt af, at vi lytter til, hvad der bliver sagt?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Mit synspunkt om, at der er tale om et langt tilbagetog, fra udkastet blev udsendt, og til vi står her i dag, skyldes, at der jo er kommet en række ændringer undervejs. Det er muligt, at hr. Ulrik Kragh og hr. Lars Barfoed ikke kan gennemskue rækkevidden af de ændringsforslag, man selv har medvirket til, men det, jeg for så vidt bare spørger om, er, om de ændringsforslag egentlig er særlig store.

Den første omgang efter forliget med Dansk Folkeparti var jo stort set kun indskrivning af EU-retten, og den gjaldt i forvejen. Det, man præsenterer som indrømmelser, er åbenbart noget, der gjaldt alligevel, og så kan jeg ikke rigtig have noget imod, at vi her i Folketinget bare skriver EU-retten ind i et lovforslag. Derfor har